

**Rudolf Kołodziejczyk
Paweł Helis**

Naród śląski

2011

- 32) **O Schlonzsku i nacjonalizmie** - Tomasz Kamusella
 34) **Skarbiec śląskich legend** - Jerzy Buczyński
 35) **Maski i twarze nacjonalizmu** - Tomasz Kamusella
 36) **Legenden, Manipulationen, Lügen** ferner die Wahrheit über Schlesiens und die Unterdrückung seiner Bewohner in der Nachkriegszeit - E. S. Pollok
 37) **PSL na terenie po-wiatu tarnogórskiego w latach 1945-1949** - Janusz Pfaff
 38) **Mistyka Śląska w eseistyce Henryka Wańka** - Justyna Misztal-Szlachta
 39) **Skat dla początkujących** - Roman Boino
 40) **Opowieści górnicze** - Andrzej Kielkowski
 41) **Kościoly Zabrze i okolic w rysunkach Józefa Jonika** - Józef Jonik
 42) **Śląsko godka – jeszcze gwara czy jednak już język?** - materiały z konferencji w dniu 30 czerwca 2008 r.
 43) **Rolada** - Jan Drechsler
 44) **Szlonzocy ich język. Pomędzy Niemcami, Polską a szlonskim (śląskim) nacjonalizmem** - Tomasz Kamusella
 45) **Obrzędy obyczaje zwyczaj** - Andrzej Kielkowski
 46) **Spiwajuco piasć** - Óndra Lysohorsky (Erwin Goj)
 47) **Bojki ślōnskie** - Stroncsek Anna
 48) **Ucieczka Wypędzenie Pojednanie. Flucht Vertreibung Versöhnung** - Ewald Stefan Pollok (broszura)
 49) **Kapliczki krzyże i figury przydrożne Zabrze i okolic w rysunkach Józefa Jonika**
 50) **„Du immer mit deiner Heimat...”**-Helga Hutschalik
 51) **Samiec, macho, pantoflarz** - wizerunek mężczyzny w kulturze polskiej - Przemysław Kolasiński
 52) **Czarne wzgórze** - Andrzej P. Urbas
 53) **Ślabikorz ABC** - Grynicz Barbara, Rocznik Andrzej
 54) **Zbornik polsko-ślōnski, Słownik polsko-śląski R-Z** - Andrzej Rocznik
 55) **Naród śląski** - Rudolf Kołodziejczyk, Paweł Helis (broszura)

**Rudolf Kołodziejczyk
Paweł Helis**

Naród śląski

„Wszelka władza musi pochodzić z woli narodu”

Ślōnsko nacyjo

„Koždy reskirung musi być podug kcynio nacyje”

Broszura wydana z okazji XX rocznicy rejestracji w sądzie
Ruchu Autonomii Śląska
Heft wydany na XX lot zasrajbowanio w gerychcie
Ruchu Autōnomije Ślōnska

2011

Okladka (Dekel): Andrzej Rocznik

ISBN 978-83-60540-05-3

Redakcja (Redakcyjo): Andrzej Rocznik

Wydawca i druk (Wydowca a drukowani):
Narodowa Oficyna Śląska (Ślōnsko Nacyjowo Ôficyno)
41-800 Zabrze
ul. Ślęczka 2 B/3
(+48) 502 260 511
roczniok@gazeta.pl
www.narodowaoficynaslaska.friko.pl

Made in Silesia
(Zônaczōno na Ślōnsku)

Buchy Ślōnskij Nacyjnij Ôficyny kere idzie sie jeszcze sprawić

- 2) **Bojdy ślōnskie** – J. Buczyński (szrajbniōno ślōnskōm godkōm)
- 5) **ZLNS w dokumentach cz. II** - wrychtowōł A. Rocznik
- 6) **Schlonszka mowa. Język, Górny Śląsk, nacjonalizm I** – T.Kamusella
- 7) **Bielszowice, Kończyce, Pawłów** – J.Knosła
- 9) **Oberschlesien - Land unterm Kreuz** Ein Kalendarium der Ereignisse von 1917 bis 1922. **Górny Śląsk - kraina dotknięta krzyżem.** Kalendarium wydarzeń lat 1917-1922 - A. Hein, tł. J. Bomba
- 10) **Schlonszko** – dr T. Kamusella
- 11) **Śląski ruch narodowy** - Dariusz Jerczyński
- 12) **Glosariusz regionalny** – T. Kamusella
- 13) **Rufijok ze familokóf** - N. Karwot (szrajbniōno po ślōnsku)
- 14) **Zbornik polsko-ślōnski, Słownik polsko-śląski A-K** - A. Rocznik
- 15) **Krótką retrospekcja historii Śląska** - D. Jerczyński (brozura)
- 16) **Co się plecie w kabarecie** - Marian Makula
- 17) **Uwag kilka o dyskryminacji Ślązaków i Niemców górnośląskich w postkomunistycznej Polsce** - Tomasz Kamusella (brozura)
- 18) **W trójkącie narodów** - A. Faruga
- 19) **Śląsk w historii i języku** - A. Faruga (brozura)
- 20) **Śląsk w Europie** - Jan Hahn (brozura)
- 21) **Misja umarlaków** - Jerzy Buczyński
- 22) **Zbornik polsko-ślōnski, Słownik polsko-śląski L-P** - Andrzej Rocznik
- 24) **Śpyfki ze rybnickigo ze 1865 r.** - L. Starostzick (brozura)
- 25) **Legandy, manipulacje, kłamstwa a prawda o Śląsku i powojennej dyskryminacji jego mieszkańców** - Ewald Pollok
- 26) **Identyfikacje etniczne autochtonicznych mieszkańców Śląska. Naród śląski in statu nascendi?** - Filip Kołodziejcki
- 27) **750 lat Chorzowa** - Roman Adler (brozura)
- 28) **Konstytucja RP** (brozura)
- 29) **Galeria śląskich straszków** - Jerzy Buczyński
- 30) **Zgoda miejsce zgrozy** - Gerhard Gruschka, tł. Jan Bomba
- 31) **Kresy, Syberia, Śląsk** - Tadeusz Pawłuszko

Erläuterungen.

1. Zu Frage 6: Maßgebend für die Eintragung ist die rechtliche Zugehörigkeit zu einer Kirche oder Religionsgesellschaft für Personen, die keiner Kirche oder Religionsgesellschaft angehören, ist je nach ihrem Bekenntnis „glaubig“ oder „glaubenslos“ einzutragen.
2. Zu Frage 7: Anzugeben ist das Volk, dem der Einzelne sich innerlich verbunden fühlt und zu dem er sich bekennt; das Bekenntnis muß allerdings durch bestimmte Tatsachen, wie Sprache, Erziehung, Kultur usw. bestätigt werden und darf nicht im Gegensatz zu dem bisherigen Verhalten stehen.
Für Kinder unter 16 Jahren ist die Volkszugehörigkeit des Erziehungsberechtigten bestimmend. Bei Juden ist als Volkszugehörigkeit stets „jüdisch“ anzugeben, auch wenn sie nicht der jüdischen Religionsgemeinschaft angehören.
3. Zu Frage 8: Bei Angabe der Sprache ist nicht der Ausdruck „heilige“ Sprache zu verwenden. Die Sprache muß genau bezeichnet werden, z. B. Deutsch, Polnisch, Ukrainisch, Litauisch, Tschechisch, Weißruthenisch, Masurisch, Kaschubisch, Slonjakisch, Jiddisch usw.

Beide Teile der Anmeldung sind möglichst mit Tinte oder Schreibmaschine auszufüllen. Schreibungswände können die Scheine von anderen ausfüllen lassen, bleiben aber für den Inhalt verantwortlich. Namensunterschrift und Fingerabdruck sind erst bei Abgabe der Meldescheine zu leisten.

Falsche Angaben werden bestraft,
ebenso die Unterlassung der Anmeldung!

Diesen Ausweis hat der Inhaber dauernd bei sich zu führen.

Objaśnienia.

1. Do pytania 6: Dla wypełnienia mierodajna jest przynależność do pewnego kościoła lub towarzystwa wyznaniowego; u osób nie należących do żadnego kościoła lub towarzystwa religijnego należy według ich zeznania wpisać „pobożny“ lub „bezbożny“.
2. Do pytania 7: Podać należy ów naród, do którego zgłaszający się czuje najbardziej przychylnym i do którego się przyznaje; to przyznanie należy jednak zatwierdzić pewnymi faktami; jak język, wychowanie, kultura i t. p., i nie wolno, by doryczasowe zachowanie się zgłaszającego stało w sprzeczności z tymi faktami lub jego zeznaniem.
Narodowość dzieci poniżej lat 16 ustala się opiekun prawny.
U Żydów zawsze należy podać narodowość „żydowską“, a to nawet w wypadku ich nieprzynależności do żydowskiego towarzystwa wyznaniowego.
3. Do pytania 8: Podając język nie należy podać „tutejszy“, lecz dokładnie oznaczyć, t. j. n. p. niemiecki, polski, ukraiński, litewski, czeski, białoruski, mazurski, kaszubski, śląski, żydowski i t. d.

Całą treść niniejszego druku wypełnić należy możliwie atramentem lub maszyną do pisania. Nie wolno przebijać kulią. Dla słabo piszących osób wypełnia ktoś inny, treści jednak odpowiada ogłoszony. Podpis i odcisk palca należy przypiąć dopóki przy oddaniu blankietu meldunkowego.

Zeznania fałszywe podlegają karze,
jak również nieoddanie wypełnionego zgłoszenia!
Niniejszy dowód należy zawsze posiadać przy sobie.

Zbliżający się spis powszechny i możliwość ponownego zadeklarowania przynależności do Narodu Śląskiego wywołuje zainteresowanie oraz różne emocje.

Dla jednych fakt istnienia Narodu Śląskiego na przestrzeni wieków jest tak oczywisty, że próba zaprzeczania temu budzi konsternację.

Dla drugich, przede wszystkim z kręgów „Polaków - prawdziwych patriotów”, wspartych polskim ustawodawstwem, działaniami władz wszelkiego stopnia oraz wiedzą historyczną z podręczników szkolnych, zdecydowanie temu zaprzeczają.

Mysłący i świadomy swoich praw obywatel Polski, chce być zgodny z prawem oraz swoim odczuciem sprawiedliwości. Lojalny obywatel zna zazwyczaj Konstytucję RP z dnia 2 kwietnia 1997 uchwaloną przez Zgromadzenie Narodowe, a w szczególności miłe mu postanowienia rozdziału II traktujące o wolności, prawach i obowiązkach człowieka i obywatela.

Jeden z artykułów tego rozdziału, a mianowicie art. 35 stanowi:

1. Rzeczpospolita Polska zapewnia obywatelom polskim należącym do mniejszości narodowych i etnicznych wolność zachowania i rozwoju własnego języka, zachowania obyczajów i tradycji oraz rozwoju własnej kultury.

2. Mniejszości narodowe i etniczne mają prawo do tworzenia własnych instytucji edukacyjnych, kulturalnych i instytucji służących ochronie tożsamości religijnej oraz do uczestnictwa w rozstrzygnięciu spraw dotyczących ich tożsamości kulturowej.

Charakterystyczną cechą art. 35 jest, że nie odsyła ona do wyjątków określonych ustawą, które to odesłania występują często, kilkanaście razy.

Mając silne oparcie w postanowieniach konstytucji oraz świadomi faktu, że w 2002 roku, aż 173 200 obywateli zadeklarowało Narodowość Śląska, a więc więcej niż jakakolwiek inna mniejszość narodowa - Związek Ludności Narodowości Śląskiej

Objaśnienia do „palcówki”

czynił na przestrzeni ostatnich lat starania o rejestrację tego Związku. Sądy konsekwentnie odmawiały rejestracji. Zdaniem Sądów, rejestrację związku pod taką nazwą należałoby rozumieć, jako akceptację narodowości śląskiej, a taka prawnie nie istnieje. Odwołania do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka nie przyniosły pozytywnego załatwienia sprawy w zakresie rejestracji tego Związku¹.

Odmowa sądów wynika z obowiązującej od dnia 1 maja 2005 r. ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141), a w szczególności postanowieniach art. 2.

„Art. 2.1. Mniejszością narodową, w rozumieniu ustawy, jest grupa obywateli polskich, która spełnia łącznie następujące warunki:

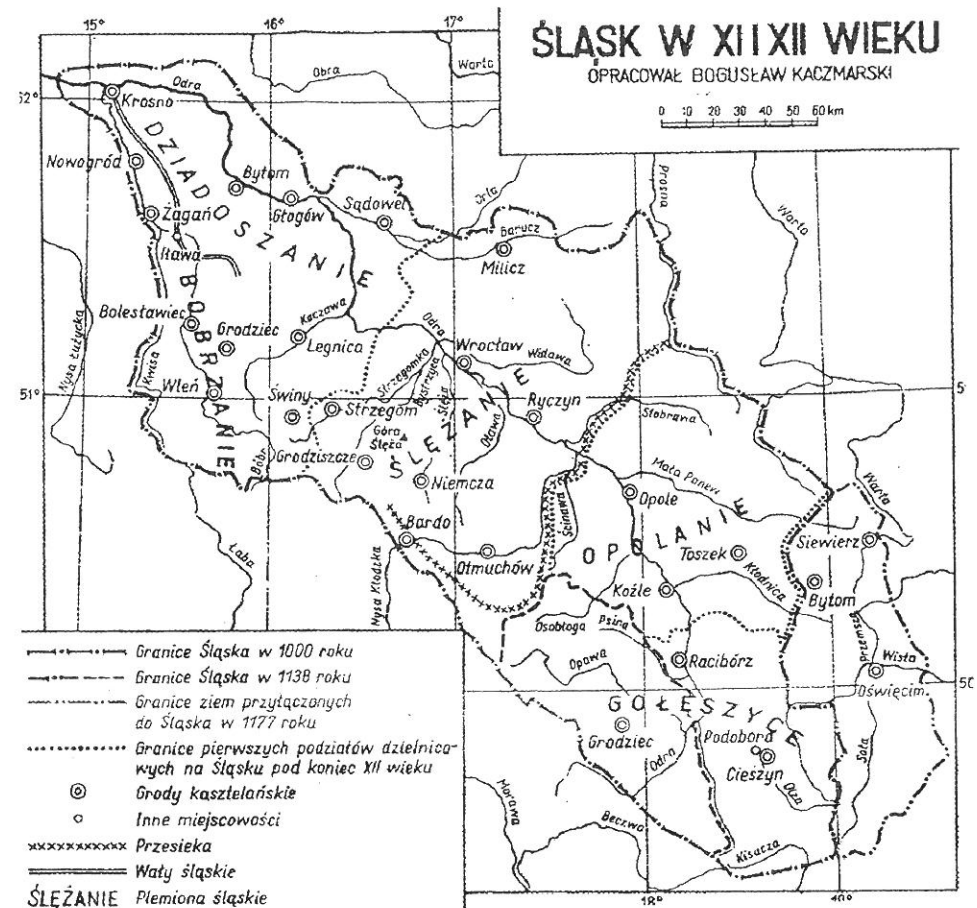
- 1) jest mniej liczebna od pozostałej części ludności Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w sposób istotny odróżnia się od pozostałych obywateli językiem, kulturą lub tradycją;
- 3) dąży do zachowania swojego języka, kultury lub tradycji;
- 4) ma świadomość własnej historycznej wspólnoty narodowej i jest ukierunkowana na jej wyrażanie i ochronę;
- 5) jej przodkowie zamieszkiwali obecne terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od co najmniej 100 lat;
- 6) utożsamia się z narodem zorganizowanym we własnym państwie.

2. Za mniejszości narodowej uznaje się następujące mniejszości:

- 1) białoruską; 2) czeską; 3) litewską; 4) niemiecką; 5) ormiańską; 6) rosyjską; 7) słowacką; 8) ukraińską; 9) żydowską.

Przeanalizujemy warunki określone ustawą, aby grupa obywateli mogła być mniejszością narodową.

¹ Obecnie sprawa rejestracji Związku Ludności Narodowości Śląskiej oczekuje na rozpatrzenie w Strasburgu.

Autonomia ludzkiej woli, oznacza świadome i dobrowolne poddanie się prawu, ale prawu naturalnemu, a nie ulomnemu omawianemu powyżej prawu ludzkiemu i narzucanym poglądom, które niekiedy przybierają wynaturzoną, zmanipulowaną postać. Bądźmy prawowici i zgodni z własnym sumieniem, zadeklarujmy Narodowość Śląską.

1) jest mniej liczebna od pozostałej części ludności Rzeczypospolitej Polskiej.

Warunek spełniony, liczba ludności określająca się jako Narodowość Śląska wynosi 173 200 to jest mniej niż pozostała część ludności R.P.

2) w sposób istotny odróżnia się od pozostałych obywateli językiem, kulturą lub tradycją.

Problem różności kulturowej lub tradycji jest oczywisty i wielowątkowy, ramowy charakter opracowania uniemożliwia zajęcia się tymi problemami.

Korzenie języka śląskiego tkwią w archaicznym języku słowiańskim. Znany czasokres trwania języka śląskiego rozpoczyna się od historii Gołszyców. Plemię Gołszyców (protoplaści Ślązaków zamieszkujący co najmniej od VII wieku ziemie pomiędzy górną Odrą i Wisłą) uznane jest przez Polaków za śląskie i polskojęzyczne, dla Czechów są czeskojęzycznym odłamem Morawian. Niedorzeczność takiego pojmowania języka stanowi fakt, że w IX wieku Cyryl i Metody tłumaczyli teksty liturgiczne dla mieszkańców Słowacji, Moraw, Śląska, Czech znając język słowiański występujący na obszarze Bułgarii i Macedonii. Wniosek może być tylko jeden - na wymienionych terenach (i nie tylko) występował podobny język słowiański.

Potwierdzeniem odrębności języka śląskiego są niezliczone zdarzenia, gdy przez dziesięciolecia nauczyciele nakazują „godającym” uczniom śląskim - mówcie po polsku. Zdumiewa prężna chęć utrzymania języka śląskiego w ramach języka polskiego i to pomimo istnienia w tym języku znaczącej ilości germanizmów. Wiadomo, że na przestrzeni wieków język zmienia się dostosowując się do uwarunkowań życiowych.

Jednakowe lub podobne znaczenie mnogości wyrazów brzmiących tak samo, w języku śląskim i polskim nie musi ozna-

czać, że można odrębność i znaczenie języka śląskiego pomniejszyć, poprzez określenie go jako gwary (dialektu).

Jest wiele wyrazów, które mają w tych językach całkowicie odmienne znaczenie. Przykładem niech tu będzie wyraz „kiszka”. W języku śląskim oznacza on zsiadłe mleko.

Wskazać można również na wyrazy wspólne, które żadne z tych języków nie może zawładnąć, jako wyłącznie własne. Takim wyrazem jest słowo „rybnik”, które co prawda występowało w języku polskim, ale od wieków nie jest w użyciu. Na Śląsku wielu mieszkańców, zwłaszcza starszych, zna aktualne znaczenie tego słowa - staw lub zawód, chociaż używanie tego wyrazu w mowie potocznej jest sporadyczne. Słowo „rybnik” jest powszechnie używane (wyraz podstawowy) zarówno w języku czeskim, jak i słowackim. Oznacza to, że mamy do czynienia z wyrazem archaicznym, pierwotnym starosłowiańskim.

Słowo „starzik” (dziadek) praktycznie występuje tylko w języku śląskim. Niektórzy Ślązacy protestują, gdy nazywa się ich dziadkiem, ze względu na skojarzenie znaczeniowe z dziadem lub dziadkiem do orzechów. W świetle powyższego do decydentów, którzy nie dopuścili do uznania języka śląskiego wbrew oczywistym faktom jego istnienia, należy skierować następujące słowa: Niy ma Vos to gańba. Tłumaczy się to - Wstydu nie macie -, przy czym jest to raczej twierdzenie naganne niż pytanie.

3) *dąży do zachowania swojego języka, kultury lub tradycji;*

Naród Śląski przez ponad tysiąc lat dał dowody dążności do zachowania języka, kultury i tradycji, czego potwierdzeniem są zachowane w nim wyrazy starosłowiańskie. Wystarczy wspomnieć o kulturze religijnej Ślązaków oraz książkach wydanych przez Narodową Oficynę Śląską Andrzeja Roczniok, a rozwinięcie tematu jest zbędne. Obecna inicjatywa poselska uznania języka śląskiego za język regionalny potwierdza spełnienie niniejszego wymogu podpunktu 3).

Osoby, które nie zostały przekonane, że Naród Śląski oraz język śląski obiektywnie istnieją, odsyłam do stosownej literatury, w tym książek:

Dariusz Jerczyński „Historia Narodu Śląskiego”, Arkadiusz Faruga „Czy Ślązacy są narodem?”. Pomijając powyższe rozważania oraz prezentowane stanowisko władz polskich i przepisy prawne, zachodzi zasadnicze pytanie, czy działania rządzących są zgodne z prawem naturalnym, które jest moralnym zobowiązaniem, a jednocześnie uprawnieniem człowieka, w jego odniesieniu do wszelkich spraw.

Jak wiadomo, prawo naturalne dotyczy tylko istot rozumnych i wolnych i opiera się na głosie sumienia.

Sobór Watykański II zdecydowanie stwierdził: „im bardziej bierze górę prawe sumienie, tym więcej osoby i grupy ludzkie unikają ślepej samowoli i starają się dostosować do obiektywnych norm moralności.”

Wynika stąd praktyczna wskazówka dla prawych ludzi. Osoba, która w swoim sumieniu uznaje, że jest Ślązakiem/Ślązacką, powinna w czasie spisu powszechnego zadeklarować Narodowość Śląską i język śląski.

W trakcie podejmowania decyzji przydatny może być stosowny rachunek sumienia i żal za brak działań na rzecz pomyślności Śląska swojej małej Ojczyzny!

Sumienie, będące głosem Boga podpowiada, że wystarczy jedno z poniższych uwarunkowań, które sumienia zaakceptuje, aby zadeklarować Narodowość Śląską, a mianowicie:

- mieszkam na Śląsku, dlatego jestem Ślązakiem,
- mój przodek był Ślązakiem,
- urodziłem się na Śląsku,
- utożsamiam się lub akceptuję Narodowość Śląską z innych powodów, np. z sympatii do niej,
- mam własne tylko sobie znane przyczyny, które powodują, że zadeklaruję odważnie swoją przynależność do Narodu Śląskiego.

Polskie władze w Uwagach do II Opinii pisząc o problemie narodowości śląskiej oraz języku regionalnym - podnoszą, że grupa obywateli deklarujących narodowość śląską: - „Nie spełnia bowiem zapisanych w art. 2 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r... warunków”, - „W zgodnej opinii naukowców (historyków, socjologów, językoznawców) nie można bowiem mówić o istnieniu odrębnego narodu śląskiego.

W czasie ostatniej wizyty na Litwie (luty 2011 rok) Prezydent RP, Komorowski stwierdził, że: - rolę państwa jest dbałość o mniejszości narodowe, - problemy mniejszości powinny zostać rozwiązane pomyślnie, zgodnie z europejską tendencją. Najbliższe miesiące i lata wykażą zgodność słów z czynami.

Podsumowanie.

1. Władze Czechosłowacji /Czech, umożliwiły Ślązakom określenie swojej przynależności do Narodu Śląskiego oraz Narodowość Śląską uznały,

2. III Rzesza z przyczyn oczywistych polegających na znajomości tematu, z góry przyjęła, że celowym jest, aby w istniejących uwarunkowaniach dla doraźnych celów, stwierdzić istnienie narodowości „Ślązak” „oraz języka ojczystego „śląski”

3. Władze Polski:

1/ umożliwiły Ślązakom „w Spisie Powszechnym Ludności określenie swojej przynależności do Narodu Śląskiego oraz posługiwanie się przez nich językiem śląskim w kontaktach domowych.

2/ odmówiły uznania narodowości śląskiej, jako mniejszości narodowej oraz języka śląskiego jako języka regionalnego.

W świetle powyższego, aktualne władze nie potwierdziły słuszności deklaracji, 170 200 Ślązaków, osób zdolnych do czynności prawnych; wychodząc być może z założenia, że ta grupa obywateli nie wiedziała co czyni.

4) *ma świadomość własnej historycznej wspólnoty narodowej i jest ukierunkowana na jej wyrażanie i ochronę;*

Aktualnie dobitnym potwierdzeniem powyższej świadomości jest działalność: Związku Ludności Narodowości Śląskiej, Związku Górnos Śląskiego, Związku Górnos Ślązaków, Ruchu Autonomii Śląska (RAŚ), Przymierza Śląskiego, Ferajny Ślōnskij itd.

W przypadku RAŚ podkreślić należy, że zarówno pierwszy statut z 1991 roku jak i drugi z 2001 roku w § 9 zdecydowanie wskazują na brak dążeń separatystycznych. Postanowienia tych statutów stanowią odpowiednio, jak następuje: § 9 - Śląsk uzyskując autonomię, będzie integralnie złączony z Rzeczpospolitą Polską. Działania Ruchu na rzecz autonomii Śląska nie zmierzają do zmiany granic państwowych.

Świadomość własnej historycznej wspólnoty narodowej utwierdza polskie piśmiennictwo, począwszy od pierwszych kronikarzy. Zapoznanie się z celami statutowymi tych stowarzyszeń oraz ich dokonaniem czyni wymogi powyższego podpunktu 4) spełnionymi.

5) *jej przodkowie zamieszkiwali obecne terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od co najmniej 100 lat;*

Niezmiennie zamieszkanie Ślązaków (Górnos Ślązaków) na swoim terytorium, które jest obecnie terytorium R.P. i to nie co najmniej 100 lat, ale ponad 1100 lat (słownie tysiąc sto) jest udokumentowane w sposób nie budzący najmniejszych wątpliwości, oczywiście dla ludzi obiektywnych. Dowody obejmują: powszechnie uznane źródła pisane, wyniki badań archeologicznych, pozostałości obiektów, przekazy ustne.

W Lubomii koło Wodzisławia Śląskiego już w VIII/ VIII wieku istniało potężne grodzisko należące do ludu słowiańskiego nazywanego Gołęszycami (na jego określenie używane są też nazwy zbliżone). Zachowane do dziś grodzisko, posiada liczące kilkaset metrów długości wały obronne, których fragmenty do

chwili obecnej są wysokie na 6 metrów, dwie fosy które je otaczały (gród usytuowany jest niemal na szczycie pagórka), wszystko to wskazuje, że w okolicy grodu była prowadzona intensywna gospodarka, a poziom cywilizacyjny mieszkańców był wysoki. Tak ogromne prace ziemne mogło wykonać tylko liczne, dobrze zorganizowane plemię, zamieszkujące na obszarze rzędu kilku tysięcy kilometrów kwadratowych. Na przyjęcie tak znacznego terytorium zamieszkania przemawia fakt konieczności zapewnienia żywności dla ludzi wznoszących grodzisko. Upadek grodu datuje się na lata 874- 888, przy czym dla wykazania udokumentowanych źródeł wskazujących na istnienie Narodu Śląskiego, mniej istotne jest kto dokonał jego spalenia i zniszczenia. Wskazywanie na wojska Rzeszy Wielkomorawskiej, najpotężniejszego państwa środkowej Europy, utwierdzić może jedynie w przekonaniu, że Gołężycy byli odrębnym plemieniem, na tyle silnym, aby przeciwstawić się ówczesnej potędze militarnej. Wielce wymowny jest brak należytego upublicznienia faktu istnienia i roli, jaką odegrało grodzisko w Lubomii zarówno przez historyków niemieckich jak i polskich.

Powstanie w IX wieku i późniejszy rozwój grodu w niedalekim Raciborzu zamieszkiwanym również przez Gołężyców, wskazuje że plemię protoplastów Ślązaków nie wyginęło. Wprost przeciwnie rozrastało się i rozprzestrzeniało się głównie w bezpieczniejszym dla niego kierunku północnym. Następowало wzajemnie przenikanie się ludności plemienia Gołężyców i pokrewnego plemienia Opolan. Dynamiczny rozwój Raciborza, który stał się jednym z najważniejszych miast śląskich i Polski, jest historycznie udokumentowany. Brak informacji o totalnym ludobójstwie Gołężyców, którzy zamieszkiwali terytorium pomiędzy górną Odrą i Wisłą oraz najbliższe tereny lewobrzeżnej Odry, zwłaszcza okolice Opawy. W tym kontekście oczywistym i zrozumiałym jest, że w 1202 roku powstało Księstwo Opolsko-Raciborskie ze stolicą w Opolu, przez niektórych

W 1938 roku Polska zbrojnie zajęła Zaolzie, gdzie zamieszkiwali ludzie różnej narodowości, w tym oficjalnie - Narodowości Śląskiej. Zakładając istnienie państwa polskiego w tych granicach do chwili obecnej, to w świetle postanowień ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych. Naród Śląski tam mieszkający przestałby prawnie istnieć?!

W świetle wypowiedzi wojewody śląskiego Grażyńskiego, (nasłanego, a nie wybranego) w czasie zbrojnego anektowania Zaolzia - „My Polacy lubimy jasne sytuacje i cenimy charaktery określone. Dlatego odnosimy się z szacunkiem do lojalnych Czechów i Niemców, ale nie możemy tolerować żadnych typów pośrednich”. Prawne unicestwienie Narodu Śląskiego na terenie Zaolzia było tylko kwestią czasu. Nawet władze III Rzeszy, co prawda krótko, ale uznawały Narodowość Śląską i Język Śląski i było to dla niej coś tak oczywistego, że nie potrzebowały żadnych ekspertów.

W świetle powyższego warunek stawiany mniejszości narodowej, aby utożsamiała się z narodem zorganizowanym we własnym państwie jest kuriozalny. Czy domniemanie, że został wprowadzony po to, aby wykluczyć możliwość uznania Narodowości Śląskiej, jest zasadne i słuszne?!

Komitet Doradczy Konwencji Ramowej o Ochronie Mniejszości Narodowych w Strasburgu, dnia 20 marca 2009 roku wydał II Opinię dotyczącą Polski, gdzie punkt 36. stanowi „Komitet Doradczy z przykrością zauważa, że pomimo znacznej liczby osób deklarujących w ostatnim Narodowym Spisie Powszechnym Ludności i Mieszkań narodowość śląską oraz posługiwanie się przez nich językiem śląskim w kontaktach domowych, prawo przyjęte w roku 2005 nie odnosi się do kwestii ludności śląskiej jako mniejszości narodowej. Komitet Doradczy pragnie wyrazić żal, że władze nie poświęciły uwagi tej kwestii od czasu pierwszego cyklu monitoringu”.

ukraińską; czy mniejszości te w czasie istnienia państwa Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Polsce nie występowały?

Czeska i słowacka narodowość, w dobie istnienia państwa Czechosłowacja, w Polsce nie występowały? Żydowska mniejszość ta w świetle postanowień ustawy w Polsce nie istniała, aż do momentu utworzenia państwa Izrael?. Co stałoby się z mniejszością narodową polską, gdyby zainteresowane państwa do analogicznej ustawy wprowadziły zmodyfikowany zapis: 6) utożsamia się z narodem zorganizowanym we własnym państwie, które aktualnie posiada nieprzerwanie, co najmniej 100 lat niepodległości?! Przecież polska niepodległość nie trwa stu lat.

W oparciu o Wikipedię, stwierdza się, że w spisie ludności z 2002 roku narodowość, która nie znalazła uznania prawodawców zadeklarowali: Ślązacy, Romowie i Łemkowie. Czesi i Słowacy nie zostali uwzględnieni w przedstawionych danych. Zastanawiające jest, że inną narodowość zadeklarowało 471 500 osób, a nieokreślona aż 774 900!

Idąc dalej w teoretycznych rozważaniach (postanowienia art. 2.1, 1-5 spełnione), czy postanowienia tej ustawy nie dopuszczałyby do uznania w Polsce takich mniejszości narodowych jak: Czeczeni, Kurdowie, Tybetańczycy.

Szkoci, Anglicy, Walijczycy - nie mają wyodrębnionego państwa, mieszkają w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii.

Conajmniej od 1920 roku do chwili obecnej władze państwowe Czechosłowacji /Czech uznają Naród Śląski, czyni to również Słowacja.

Cóż to za tajemnicze siły powodują, że granica państwowa, będąca w swojej istocie teoretyczną linią powoduje, że po jednej stronie jest Naród Śląski, a po drugiej nie. Ktoś to już określił jako cudowne działanie granicznej rzeczki Olza. Wiadomo, że na przestrzeni wieków granica ta była zmieniana, a w latach drugiej wojny światowej nie istniała.

historyków uznawane za państwo oraz w 1336 r. Księstwo Opawsko-Raciborskie.

Co za fenomen historyczny, ludzie właśnie z tych terenów deklarują aktualnie przynależność do Narodu Śląskiego, niezależnie czy zamieszkują teren Polski czy Czech.

Władcy księstw śląskich, mający dużo względnej niezależności, podejmowali różnorodne przedsięwzięcia zarówno militarne jak i dyplomatyczne w stosunku do państw ościennych. Utrwaliło to poczucie odrębności Śląska i Ślązaków, aż do czasów współczesnych.

Wojny, nowe osadnictwo, migracje itd. na przestrzeni wieków zmieniały uprzednio występującą zwartość plemion Gołyszyców i Opolan, jednak nie na tyle, aby Ślązacy przestali być, aż do 1945 r. narodem prawdopodobnie dominującym na tym terenie.

Podział narodowościowy, czy religijny dla Ślązaków był i jest mniej istotny od takich podziałów jak: pracowity - leń, mądry - głupi, dobry - zły itp.. Tłumaczy to szybką asymilację i integrację przybyszów na Śląsku, którzy szybko zrozumieli i uznali za swoje wyznanie - Śląsk moją małą Ojczyzną!!

Wniosek: Ślązacy nieprzerwanie od VII wieku do chwili obecnej zamieszkują tą samą, swoją ziemię obecnie stanowiącą terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, spełniając tym samym kolejny wymóg prawny, aby być mniejszością narodową.

6) utożsamia się z narodem zorganizowanym we własnym państwie

nie znając wykładni co do postanowienia art.2.1. podpunkt 6) zakłada się, że odmawia się uznania grupie obywateli polskich statusu mniejszości narodowej, gdy grupa ta nie posiada własnego państwa.

W tym kontekście nasuwają się następujące spostrzeżenia i pytania odnośnie powyżej wyszczególnionych mniejszości narodowych: - białoruską, litewską, ormiańską, rosyjską,

Commissione Generale de Gouvernement et de Piabiscite de Haute-Silesie.

Łódzyskojuszynizow Kradzaca i Piabiscytowa Górneho Śląska.
 e Plegierungs- und Pflabiscitskommission für Oberschlesien.

de **Groß Strehlitz** le **16. Juni** 1922
 sou

PASSEPORT No. **1111**

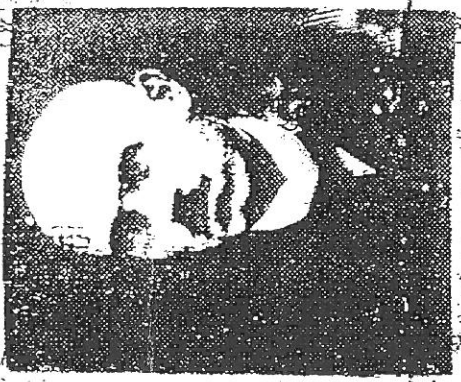
Paszport. — **Reisepaß.**

Prisposob. 15. Juni 1922

Valable
 Wazny
 Gültig

Nom
 Nazwisko
 Familienname
 Priabisc
 Imiona
 Prieznamen
 Nationalite
 Przynaloznosć państwowa
 Staatsangehörigkeit
 Domicile permanent et adresse
 State Zamieszkanie i adres
 Ständiger Wohnort mit Adresse
 Residence actuelle et adresse
 Obecne mieszkanie i adres
 Gegenwärtiger Wohnort mit Adresse
 Né le
 Urodzony dnia
 Geboren am
 Lieu de naissance
 Miejsce urodzenia
 Gebortort
 Taille
 Wzrost
 Gestalt.
 Yeux
 Oczy
 Augen
 Signes particuliers
 Znaki szczególne
 Besonderer Gesangsicht

Janowski
Janowski
Polonais
Polen
1. 11. 1888
Łódź
Mutter
Janowski
1.70
Oczy
blau

(Signature du porteur)
 Podpis
 Unterschrift des Inhabers

Janowski

Groß Strehlitz

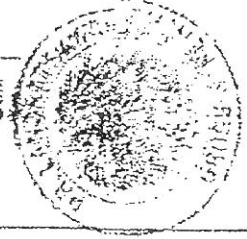
Valable pour un seul voyage.

Wydany w **Groß Strehlitz** dnia **16. Juni** 1922
 Wypisany w **Groß Strehlitz** dnia **16. Juni** 1922

16. Juni 1922.

Janowski

Janowski

de **Groß Strehlitz** le **16. Juni** 1922
 Valable pour un seul voyage.

1922

16. Juni 1922

Janowski